

Fizan

Ročník 2006

Číslo 7

Jsem rád, že mohu psát předmluvu již sedmému číslu časopisu Jižan. Jako každé malé dítě i Jižan stále roste a vyvíjí se. Jsem rád, že toto číslo je znovu o čtyři stránky bohatší a že znovu více z nás přispělo k výchově malého „Jižana“. Jen díky našim společným zážitkům, kterých bylo od září znovu hodně se NÁŠ oddílový časopis tak snadno plní. Plní se zápisy z výprav, rozhovory i citacemi z Jarínova starého deníku. Přináší tak pestrou mozaiku, která není jen pobavením pro současnost, ale jednou bude i kronikou oddílového života v dnešních dnech.

-Chlupáč-

Obsah:

Zápisy z výprav
Jarínovo vyprávění
Plánované akce
Zajímavé rozhovory
..... a mnoho dalšího

Zaregistrujte se na [www. mujoddil.cz!](http://www.mujoddil.cz)

Ústředí junáka zprovoznilo internetové stránky www.mujoddil.cz, na kterých se může zaregistrovat každý člen junáckého oddílu. Vytvoří se tak postupně přehledná databáze všech skautů. Proto nebude po letech problém kontaktovat bývalého člena oddílu a naopak ten, kdo se bude jednou chtít do oddílu vrátit nebo se jen zajít podívat na schůzku, nebude mít problém svůj oddíl kontaktovat. Zatím je nás zaregistrováno žalostně málo. Neváhejte a přihlašte se!!!

Odpoledne jako hroch - 10. 9. 2005

Vlastně nebudu psát o tlustokožcovi z Afriky, ale o nevidané akci, která se správně jmenuje Odpoledne jako hroch. I letos jsme tam byli. Asi každý z oddílů ví, o co jde, přesto alespoň několik základních informací. Odpoledne jako hroch je zábavná akce, jejímž hlavním cílem je přilákat nové děti do skauta a také prezentovat skauting veřejnosti. Zábavné odpoledne připravují oddíly našeho střediska, které mají na „Senečáku“ klubovnu. Pro děti jsou připravené nejrůznější zábavné hry a soutěže, ve kterých získávají body, za které si později mohou „koupit“ něco z připravených cen. Letos se soutěžilo v duchu Harryho Pottera a nejrůznějších rekordů.

Na sobotu 10.9. 2005 jsem vymysleli a připravili soutěže a nezbytné pomůcky a netrpělivě jsme očekávali nápor veřejnosti. A ten také přišel. Dychtivých účastníků bylo tolik, že organizátoři často nestíhali. Hejkal se nevšední radostí chopil pádla a na kánoi vozil děti po hladině Seneckého rybníka. ....pardon po jezeře v Bradavicích, Ondra dohlížel a pomáhal navlékat rozsypané korálky profesorky McGonagallové, Miki byl zlým školníkem Filchem, který odháněl nezbedné studenty Bradavic z kabinetu s omezeným přístupem, Šiška a Myšička pomáhali ostatním s plněním Hagridovi zkoušky a Evča a Lasička bděly nad ruční výrobou krásných voskových svíček. Také jsem přinesli rekordně nejmenší mapu České republiky na světě(!), kterou si všichni mohli prohlédnout díky připravenému mikroskopu. Byly zde samozřejmě i jiné atrakce spolupřátel oddílů např. jízda na Hipogryfovi, lov vězňů z Azkabanu, sjíždění po lanovce a mnoho dalších.

Akce to byla bezesporu úspěšná. Počet dětí, které se zúčastnili přesáhl dvě stovky a do našeho oddílu přišli tři nováčkové. Pevně také věřím, že rodiče, kteří své potomky ještě do oddílu nepřihlásili, se mohli přesvědčit, že i po sto letech od svého založení, má skauting dětem co nabízet, a že „skautování“ není jen sbírání odpadků a táboření v přírodě.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem jižanům, kteří pomáhali. Dali najevo, že oddíl jim není lhostejný a že jim záleží na tom, jak bude vypadat za pár let.

Těším se na příští rok!

-Riki-

P.S.: Už jsem přečetl i Harry Potter a princ dvojí krve!

Střediskové setkání - 17. 9. 2005

Po roce se sešlo druhé středisko STOPA bylo střediskové setkání. Sešli jsme se na konečné tramvaje č. 4 na Košutce. Odtamtud nás Renča dovedla až k rybníku Strženka. U Strženky nás uvedla do tajů hry. Vybrali se vlčata a světlušky pro zvláštní úkol kteří hned odešli. Od našeho oddílu šel Miki. Zbylí skauti/skautky se vždy po 9 lidech rozdělili k jednomu roverovi či rangers. Zbylí roveři či rangers byla armáda. Úkol hry bylo přinést nejvíce bet a raněných(světluška /vlče (pro zvláštní úkol)) bez toho aby nás chytla jiná skupina nebo armáda. Na začátku hry jsme každý dostali víza za které jsme na určitou dobu mohli být v hracím poli. Pokud nás chytla armáda s prošlým vízem, tak jsme šli do vězení. Ve vězení to bylo každopádně bylo kruté, ale mě se tam líbilo. Kdo chtěl utéct a podařilo se mu rozvázat uzly stejně ho Zdeněk chytíl. Hra byla nelítostná a napínavá. Na konci hry jsme se sešli u Strženky. Vyhodnotila se hra, jako vždy byl někdo poslední a někdo první. U rybníka jsme si dali rozchod, došli na konečnou tramvaje číslo 4 a vydali se domů.

-Lasička-

Závod Stopou bratra Šiwy - 9. 10. 2005

Sraz byl 9. října v 9:30 hod. před klubovnou. Úkoly nebyly moc náročné, konkrétně byly následující - přepálení provázku, jízda na kole, střelba ze vzduchovky, sekání sekerou, házení lana tonoucím, uzlování poslepu, šplh po laně, kipu, překvapení a na startu jsme dostali papírek se vzkazem. Vzkaz jsme pak měli předat v cíli. My jsme dostali větu s dvanácti slovy, která zněla takto: „Knihy Z všech zelených očí jde strach je detektivkou pro dvanáctileté děti.“ Z překvapení se vyklubalo určování nerostů. Dopadli jsme takto: 1. místo obsadili Mimoň, Pěky, Ondra a Hejkal. Následovali dvě druhá místa pro vlčata Mikiho, Myšičku, Vodníka a Šišku a pro skautky Lasičku, Kačku, Evču a Helču. 3. místo ve vlčatech obsadili Štěpán, Kuba a Čepička. Celý závod se mi moc líbil.

-Helča-

Drakiáda - 15. 10. 2005

Dne 15.10. jsme se sešli na konečné tramvaje č. 1 na Slovanech. Moc nás nepřišlo, ale alespoň něco. Měli jsme různé draky. Kačka a Helena a Vodník měli hvězdy, Kuba malajského draka, Štěpán měl draka kupovaného a já krabici. Odebrali jsme se k Hradišti, kde jsme měli draky pouštět. Provedli jsme prezentaci a po chvíli čekání byl zapískán nástup. Po nástupu se uskutečnila soutěž o to, jak draci vypadají. Pak se mohlo jít soutěžit v ostatních disciplínách, jako například přetahování gumou, nebo chůze na chůdách. Za získaná razítka jsme mohli dostat různé ceny. Kdo prohrál, ten dostal aspoň bonbon. Zatím postupně létali draci a hodnotila se soutěž v letových schopnostech. Náš oddíl byl na řadě až poslední. Moje krabice vyletěla nejvýš ze všech draků, kteří vůbec byli schopní letu. Pak jsme zase museli čekat. Soutěže byly ještě chvíli v provozu, ale pak už některé přestaly fungovat. Jenom jsme se tak flákali a nebo jedli. Konečně jsme se dočkali a byl zahájen konečný nástup. Začala se vyhlášovat soutěž o to, jak draci vypadají. Začalo se od desátého místa. Když se dostali ke třetímu místu naši začali dělat mexickou vlnu. Nakonec jsem tuhle soutěž vyhrál a dostal dort. Potom se začala vyhlášovat soutěž v letových schopnostech. Zase jsem ji vyhrál a získal svůj druhý dort. Po nástupu jsme chtěli jeden z dortů sníst, ale nikdo z nás neměl nůž. Naštěstí se podařilo vyhledat jednoho skauta, který nůž měl. Tak se nám konečně podařilo dort sníst a mohli jsme udělat svůj nástup. Po nástupu jsme se rozjeli do svých domovů.

-Miki-

Akce postavme školu v Africe - 11. a 12. 10. 2005

Úterý

Sraz jsme měli v úterý 11.10 v 11.30 na zastávce pětatřicátníků. Na místo dorazil Hejkal, Helenka a Evina, já jsem přišla s Lasičkou po druhé hodině k malému Tesku. Tam jsme dokola povídali „dobrý den prosím vás nechtěli byste přispět na školu v Etiopii“? A kdo přispěl tak dostal letáček a samolepku. Nějaká paní nám přispěla 200 Kč, asi měla moc peněz. Mimo jiné jsme potkali Helenky mamku a jeptišku. Tato akce se mi velice líbila, protože byla na dobrou věc.

-Kačka-

Středa

Sraz jsme měli ve středu 12.10 v 11.30 na zastávce pětatřicátníků. Na místo dorazil Hejkal, Helenka já jsem přišla před čtvrtou hodinou k andělíčkům na Náměstí republiky. Chodili jsme po náměstí a u branky kde stál stánek Postavme školu v Africe (Etiopii) tam jsme dostávali další letáky a samolepky když jsme rozdali letáky tak jsme šli domů.

-Kačka-

Skautský svět

Něco zajímavého z časopisu Skautský svět si pro nás připravila Kačka.

Co je to Gilwell?

Gilwell je skautská základna, která se stala legendou. Její základy pocházejí z roku 1442. Gilwell se nachází na okraji Londýna u obce Chingford kde začíná Eppingský les. Název sestává ze dvou částí. Slovo "gill" bylo ve staré angličtině výrazem pro rokli, "wella" znamenalo pramen. V Gilwellu můžeme najít: historické budovy, staré budovy i moderní stavby, ve kterých sídlí britské Skautské asociace. Kdybych někdy jela do Londýna, tak bych se tam určitě podívala.

Výprava do Tábora - 26. - 29. 10. 2005

Den 1.: Sraz jsme měli na hlavním nádraží ČD v 9:40. Z T20 dorazil pouze Chlupáč. Dále jsem přišel já, Kačka, Ondra, Hejkal, Míki a Myšák. Chvilí před 10. hodinou jsme nasedli do náhradní autobusové dopravy. Jedno dvojsedadlo jsme zabrali batohy, které nám cestou několikrát spadly. V Nezvěsticích jsme přestoupili do vlaku. V Českých Budějovicích jsme se šli projít, protože nám ujel vlak, kterým jsme měli jet. V Táboře jsme dostali popis cesty ke skautským klubovnám. Chlupáč byl odvezen neznámou osobou mužského pohlaví. Po nastěhování jsme se vydali na prohlídku města a na nákup. Myšák stále chtěl do Kauflandu, tak jsme ho šli navštívit. Cesta dlouhá. Míjíme Tesco Kaufland nespátrěn. Míjíme další budovu. Podívali jsme se doprava a hle - Kaufland!!!!!!!Radost veliká. Odebíráme se na nákup. Po opuštění budovy nacházíme zkratku. V klubovnách jsme zapařili Carcasone a za tmy noční fotbal. Večerka kolem 22:00.

Den 2.: Budiček v 8:00. Po snídani jsme se vydali na výlet na věž Hýlačku. Myšák stále zdržuje. Před věží se odtrhla služba, která šla uvařit. Na rozhlednu jsme nešli kvůli husté mlze. Před Tábořem jsme našli krásné hřiště. Rozběhli jsme se k houpačkám, skluzavce, prolézačkám a k houpačce, která vypadala jako beranidlo. Když jsme došli do klubovny, spatřili jsme Ondru, jak hraje s Rikim Carcasone. Všichni jsme Rikiho přivítali. Po obědě jsme dali Carcasone a poté cirkeball. Při večeři jsme spatřili Kukličův obličej přilepený na skle okna. Tak jsme s ním povečeřeli a poté se vydali pro Míru na nádraží. Večer jsme zapařili kufr velká sranda. Po kufru byl „nočbal“ (=noční fotbal) s novými hráči.

Den 3.: Budiček v 8:30. Po snídani jsme vyrazili do Sezimova Ústí navštívit vilu dr. Edvarda Beneše 2. československého prezidenta. Po poledni šel Kuklič s Mírou pro Pét'u. Odpoledne jsme vyrazili do města, podívali jsme se z kostelní věže. Věž měla 200 schodů a také jsme podlézali nefunkční zvon. Viděli jsme celé město a 7 státních vlajek. Ve věži byl obchůdek se známkami, starými bankovkami a jinými věcmi. Nejdražší bankovka stála 1500 Kč. Byla to bankovka o hodnotě 5 Kčs z roku 1940. Riki vymyslel hru v městských ulicích, zatímco my byli na procházce. Hráli jsme hru na osla, která se hraje tak, že někdo má kulík a na někoho ho přicvakne, ale ten kdo ho dostal ho dal někomu jinému a komu zůstane na konci je osel. Bohužel se kulík ztratil. Na Rikiho hru nezbyl čas, ale večer jsme hráli kufr s Pét'ou. V noci jsme dali „nočbal“ a ve 23:00 jsme šli spát.

Den 4.: Vstali jsme o hodinu déle PRASEČINA. Chlupáč si přeřídil hodinky na zimní čas. Po rychlé snídani jsme se zabalili a poté se vydali na Koží hrádek. Koží hrádek byl zavřený a proto jsme podlezli plot. Při cestě vlakem jsme hráli prší na úkoly. Kdo nesplnil úkol musel projít celý vlak a každého pozdravit. Do Plzně jsme dojeli kolem 16. hodiny a rozešli jsme se do svých domovů.

-Peky-

Knapák 2005 - 8. 10. 2005

Jednoho dne jsem provozoval gaučing, když tu přišla SMS: „Nechcete s náma jít na Knapák za staroušky?“ Přerušil jsem siestu a zamyslel se nad tím. Pak jsem Houbě odepsal, že do toho jdem a ještě jsem se stihl zeptat, kdy budou tréninky. Na tuto otázku jsem odpověď nedostal.

Pak plynul čas až přišel ten den (8.10.2005), kdy jsme se v 8 00 sešli na konečné čtyrky na Borech. Já a Míra jsme tam byli o trochu dřív, tak jsme koketovali s myšlenkou, jít vyzvonit Rikiho, abychom mu zpřijemnilo sobotní ráno a udělali mu radost. Pak dorazila Houba i cyklista Marek. Místo Bobuleho přišla na sraz SMSka že už je vzhůru. Za družného hovoru jsme se přesunuli ke klubovně v českém údolí, kde jsme si prohlédli trasu zakreslenou v mapě. Zdála se nám krátká. Když jsme ji prošli zdála se delší. Zajímavou překážkou na trati byl viaduktíček, kterým cyklista nemohl projet ani náhodou. Snad na dětském kole Blesk, ale Marek měl horáka, tak musel sesedat. Bobule našťásti dorazil, tak jsme mohli v 10:30

posty. Poznali jsme, že což bylo o čtyři víc než probíhal hladce, chvíli protějším bĕhu Za chvíli se přihnál vysílače líčit své té scény neviděl, papíru, kam jsem co mi Bobule diktoval. praporkem jako když Zapisování mě bavilo když po jedenáctém „Běž!“ Vyrazil jsem v ruce a rýží na rychle, protože jsem jež běželi stále 2-3 Marek na mě Předávka se zdařila. Předvedl bezchybnou jako 1. s velikým

vyrukovat na startovní máme čtyři soupeře, jsme čekali. Závod jsme čekali a pak se na vyrojil houf vysílačů. Míra a začal naši „paměti.“ Moc jsem z neboť jsem brejllil do potivě zapisoval, to Bobule občas zamával odhání mouchy. a tak mě skoro mrzelo, slově Bobule řekl: tedy v před s papírem zádech. Bĕžel jsem chtĕl dohnat své plíce, kroky přede mnou. netrpĕlivĕ čekal. Marek vyrazil. jízdu a cílem projel náskokem. Sešli jsme se u batožin kde jsme si sdĕlovali své dojmy. Houba: „A japa jsi chytil Newtona?“ Bobule: „Jo v pohodĕ.“ Kukliĕ: „Ty Newtona jsem asi nepsal.“ Bobule: „Hups. Ťe bych ti ho zapomĕl nadiktovat?“ Pak se ukázalo že Bobuleho mávání praporkem nebylo kvĕli mouchám, ale z důvodu nezachycení nějakĕho toho slova. Houba myslela že je to kvĕli hmyzu a tak tuto skutečnost ignorovala.. Marek každou chvíli prohlásil: „Jo máme náskok, to i když máme málo slov budem 1.“ A probírali jsme ještĕ další věci. Ještĕ na nástupu Bobule řikal: „Cítim to. Jsme první.“ Míra: „Upravte se, ať nedĕláme ostudu, až pudem pro cenu.“ Riki se nachystal s foťákem u plácku cti, aby zachytil ten krásný okamžik, jak hrají We are the champions a lidé tleskají a slzy dojetí tečou a šampus stříká a my se radujem. Nachystal se pěknĕ, ale zbytečně. Ukázalo se, že kdo dovezl ménĕ jak polovinu slov byl zařazen na konec a to byl zrovna náš případ. Nevím v čem tkví příčina našeho neúspěchu. Ťe by zanedbaný trénink, nebo něco jinĕho? Ať je příčina jakákoli, my ji odhalíme, odstraníme a příštĕ zvítězíme!

-Kukliĕ-

U zpovědi...Kája

Jak jsi se dostal do oddílu?

Jako malý jsem hodně četl knihy Jaroslava Foglara a chtěl jsem zažívat podobné věci jako hrdinové v jeho románech. Ve škole jsem viděl na nástěnce leták, kde se psalo, že nějaký skautský oddíl přijme nové členy. Zavola jsem na uvedené telefonní číslo, ale oznámili mně, že nové členy už nepřibírají, ale že se zeptají, kde je pro mě místo. A tak jsem nakonec skončil v Jižním kříži.

Jak si přišel k přezdívce?

Hned na první schůzce jsem byl tázán, jak se jmenuji. Odpověď zněla: „Martin Mařík“. A Jarín řekl, že jestli chci, budu mít přezdívku Kája (podle knihy Školák Kája Mařík). Přezdívka sice poněkud zvláštní, ale zato originální.

Co tě jako malého bavilo nejvíc?

Bavilo mě skoro všechno, ale nejvíc asi dobývání dřevěného altánku papírovými koulemi.

Jak si se dostal ke hře na kytaru, co tě k tomu motivovalo?

To bylo docela složité. Někteří si ještě určitě pamatují na časy, kdy s námi na tábory jezdil ještě oddíl vodních skautů. Jejich vedoucí nám vždy hrál na kytaru a zpíval. Když mi bylo 12 let, jejich oddíl se rozpadl. Na konci června jsem si sbalil věci na tábor a doma jsem utrousil poznámku, že už nám nikdo nebude hrát na táboře na kytaru a že bych se na ní měl asi naučit. Po třech týdnech jsem se vrátil domů a kytara mi ležela na posteli. Nezbývalo mi nic jiného, než se a ní naučit. Ale nijak toho nelituji a sem rád, že se tak stalo.

Ty a oddíl teď. Jak se změnil tvůj pohled, když stojíš na druhé straně?

Dětské radosti a starosti vymizely a objevují se ty dospělácké. Zjistil jsem, že vést oddíl, vymýšlet program a starat se, aby všechno proběhlo tak, jak má, není vůbec snadné. Člověk se musí leccemus naučit.

Ty a oddíl do budoucna...

V budoucnu bych se chtěl asi i nadále věnovat hlavně vlčatům a pomáhat při jejich vedení. Navíc si myslím, že by se mi to mohlo někdy v životě hodit.

Devět otázek pro...Mikiho

Jak jsi se dostal do našeho oddílu?

Já jsem šel na schůzku Vločky, kam jsem myslel, že budu chodit, ale cestou jsme s tátou potkali Bedláka, který se s námi dal do řeči, a tak jsem nakonec skončil v Jižním kříži.

Co tě v oddílu nejvíc baví?

Já nevím, co mě nejvíc baví. Řekl bych, že všechno – schůzky, výpravy i tábor. Konkrétně hry a učení něčeho nového.

A co ti nejvíc jde?

Asi uzlování, morseovka, šifry.

Co sis dal v nejbližší době za cíl?

Chtěl bych udělat Stříbrnou stoupu, nějaké odborky a poté Zlatou stoupu.

Byl jsi již na dvou táborech, který se ti líbil více?

Asi teď ti indiáni, i když Harry Potter byl také pěkný.

Co děláš ve volném čase kromě skautingu?

Mám spoustu jiných kroužků – přírodovědný kroužek, judo. Když jsem doma, tak si většinou čtu nebo se někdy dívám na televizi. Taky připravuji školní časopis. Docela mě to baví, ale je s tím práce. Píši o různých kroužcích, kulturních akcích a jiných událostech, které se staly ve škole.

Co ty a škola?

Docela se učím dobře a i mě to tam baví.

Ty a sestra?

Zlobí mě, pořád se uráží. Jenom málokdy si spolu hrajeme.

Tvoje oblíbená knížka?

To nejde říct, která se mi nejvíc líbí, protože čtu pořád něco nového. Teď jsem četl čtyři díly Takumseha, a to mě dost bavilo.

Hasičárna - 3. 12. 2005

Tahle výprava začala srazem na konečné autobusu na Košutce, odkud jsme vyrazili směrem Karlovy Vary. Ale neušli jsme ještě ani půl kilometru a náš postup zbrzdil zahajovací nástup. Po tomto zdržení jsme zdárně dorazili až k cíli, tedy k hasičárně.

Vyfasovali jsme hasiče, který nás tam provedl. Ukázal polygon (což je výcvikové centrum pro hasiče), garáže (kde jsme šplhali po autech), tělocvičnu (kde jsme pro změnu šplhali po horolezecké stěně) a hlavně a pověstně a bájemi opředené stříbrné tyče, po kterých se hasiči spouštějí dolů při poplachu. Dokonce jsme se po nich také spustili. Kratší po kratších, delší po delších. Po tomto nadmíru vzrušujícím zážitku jsme šli vstřebat své dojmy do klidného prostředí naší drahé klubovny.

Před odchodem do domovů jsme se ještě věnovali vánočním přípravám (výrobě papírových řetězů).

-Miki-

Vánoční schůzka - 23. 12. 2005

Sešli jsme se v pátek 23. 12. na konečné tramvaje č. 4 na Borech. Účast byla hojná. Potom jsme se přesunuli autobusem do blízkosti psího útulku na Valše, kam jsme se také vydali, abychom navštívili čtyřnohé kamarády. Nakrmili jsme je piškoty, takže nás nekousli do boty. Poté jsme dva chovance psího útulku vyvenčili a po jejich navrácení se odebrali do naší základny u Seneckého rybníka. Nejdříve jsme v klubovně ozdobili stromeček a pak, abychom se nenudili, pařili někteří Carcassone, a jiní šli okouknout ptačí

budku, kde byl nalezen pan brhlík. Potom jsme se schovávali v cizích o d e m č e n ý c h klubovnách a dělali jsme rutyku. Konečně přišlo na řadu rozdávání dárků a k o n z u m o v á n í cukroví. Nikdo nešel domů s prázdnou a všichni s plným b ř i c h e m .

-Miki-

Něco z minulosti

Tentokrát se díky Jarinovým zápiskům dozvíme, jak to v oddíle vypadalo na jeho úplném počátku. Všichni asi víte, že Akela (občanským jménem Jan Kacerovský) byl zakladatelem našeho oddílu, Ledňáček (Jaromír Kacerovský syn Akely) byl prvním vůdcem Jižního kříže po jeho obnovení v 90. letech a Barry byl tenkrát spolu s Bedlákem a Jarínem jedním z činovníků. Na prvním táboře jsem již byl, do oddílu jsem začal chodit na podzim roku 1990. Hezké počteníčko přeje Riki

Víc než rok jsem nepsal nic do deníku. Pokusím se teď shrnout, co se všechno za tu dobu seběhlo. A bylo toho hodně.

Zimu 1990 1991 jsme prožili v klubovně Sokola. Zařídila to paní Kacerovská a nebylo to tam špatné. Ale chyběly výpravy. Za celou zimu jsem nebyli venku ani na jeden den. A přitom jsme mohli jít třeba bruslit, byl krásně zamrzlý Bolevák bez sněhu. Mně se přestala taková jednotvárná činnost, pouze klubovna, líbit. Aklukům taky. Bylo to na nich poznat.

Všichni z vedení oddílu jsme úspěšně složili vůdcovské zkoušky, v létě předtím jsem absolvovali lesní školu v Chrašťovicích. Všichni jsem získali oprávnění vést samostatně oddíl. A také začala vážnout spolupráce ve vedení. Ledňáček začal chodit čím dál tím míň na schůzky a začal se místo něj objevovat Akela. Často se nevydržel dívat na naši snahu a na naše nedokonalé vedení a vedl větší část schůzky sám. Byl samozřejmě lepší. Vždyť to dělal léta a ke všemu je učitel. Ale jak jsme mohli vést dobře schůzky, když jsme nevěděli, že Ledňáček nepříjde! Ze program připraví „někdo“ za něj a nám ho dají do ruky až na schůzce a řeknou: „Dneska to vedeš ty!“ To já bez vlastní přípravy nedokážu!

Pro oživení programu začínají kluci hrát Alvareze. Přišel s ním Akela a všechny to moc baví. Měl by vyvrcholit na táboře. Ten je naplánován na 14 dní v červenci v prostředku měsíce kvůli Ledňáčkovi. Chce jet na tábor do Chrašťovic na naše historické místo a po táboře zůstat na Lesní škole stejně jako loni by byl zástupce vůdce Lesní školy. Moc se mu na tomhle místě líbilo. A tak začínají rozpory. Já, Barry a Bedlák jsme odmítli do Chrašťovic na tábor jet. Před dvaceti lety to tam bylo prima ale teď? Jet na skautský tábor do chatiček, se sprchami, kuchyní a jídelnou v domě, a být obehnan poletem? To jsme nemuseli začít skautovat a mohl jsem dál jezdit do táborů ROH! Začínáme sami hledat místo na tábor. Ledňáček ani Willy se vůbec nesnaží. Snad chtějí, abychom nic nesehnali a nakonec byli rádi za ty Chrašťovice. Hledá zatím jen Barry s Bedlákem. Já nemám soboty a neděle volné. Místa, která najdou, jsou vždy nějak „smeteny ze stolu“ jako nevhodné. Všechny jsou v „záplavové“ oblasti, jak praví paní Kacerovská. Začíná se nám plést do oddílu víc než Akela a my nechápeme proč. Vlastně ano. Hájí zájmy svých synů.

Na jaře už vyřáším i já s kluky ke Kladrubům. Tam měla kdysi svůj skautský tábor moje máti. Hledá se špatně. Kde je jen trochu lepší místo, tam už tábor je. Nakonec nacházíme malou loučku se studánkou. Místo není ideální, ale nám by stačilo. Je rozhodnuto. Tábor bude tady. Pokud seženem všechna povolení. Oznamujeme to Ledňáčkovi a začínáme obíhat úřady. Pozemek je vojenský. PO dlouhém běhání jsem to zjistil a kluci (Barry a Bedlák) sehnali povolení. Horší to bylo na lesích. Polesný nás tam nechtěl pustit, že prý louka je malá a les blízko. Nakonec jsme ho s pomocí lesní správy stříbro přemluvili. Tábor je povolen. Ledňáček se ale na ten pozemek ani nejel podívat! Nastala obrovská práce s přípravou tábora. 99% veškeré této práce udělal Barry, Bedlák a já. Přestává se nám to líbit. Začíná ještě více vážnout spolupráce vedení. Ledňáček má doma problémy, ale nechce nám nic říct. Je to na něm poznat a nás mrzí, že nám neříká pravdu. Konečně je tu tábor.

-Jarín-

Pokračování příště...

Dražba

I letos se koncem června uskuteční dražba zajímavých a šikovných věcí, které se novým majitelům jistě budou hodit. I vy jste byli svědky minulé veleúspěšné dražby. Proto neváhejte a sbírejte táborové body. Letošní dražbu si přeci nenecháte uniknout.

!! Dražby se může zúčastnit každý, kdo má v době dražby alespoň 20 dolarů. !!

Každému, komu se podaří překonat hranici 27 táborových bodů, bude za každý další bod vyplaceno \$10.

Dále bude vyplacena prémie za účast na výpravách a to
\$10 za jednodenní výpravu a
\$20 za dvoudenní výpravu

*Prémie budou vypláceny v den dražby proti pamětním listům z výprav.
(U vícedenních akcí není prémie předem stanovena, lze však předpokládat, že nebude zanedbatelná.)*

Táborové body

Myšička	22	Vodník	12
Šklebil	6	Kuba	14
Miki	26	Šiška	21
Čepička	14	Štěpán	12

REGISTRACE

*Jako každý rok, i letos je začátek kalendářního roku signálem blížící se registrace. Protože však již čas pokročil, je třeba registrační částku uhradit. Letos byla střediskovou radou schválena ve výši **600 Kč**. Těmito prostředky je zajišťován chod junácké organizace a zároveň pojištění jednotlivých členů Junáka v rámci jeho akcí. Asi 10 % z částky pak získá náš oddíl přímo na potřebné výdaje, zbytek pak nepřímo v podobě příspěvků na provoz kluboven, dotací na dlouhodobé či krátkodobé akce nebo v podobě vybavení. Nutno podotknouti, že výše uvedené každoročně překročí sumu vybíranou, a tudíž není třeba litovat zaplacení, protože z částky nebude mít prospěch nikdo cizí, ale jen a jen my plátcí.*

Put'ák

Kukličův zápis z Put'áku (bez jakékoliv cenzury) - dokončení:

- 14:45 Odchod od Plusu
15:07 Lesní pramen - zavřeno
15:11 Domorodci nám poradili, kde lesní pramen vytéká, tak jsme ho našli a chutnáme.
Karel: „Nepřide mi zas takovej dobrej.“
15:53 Vylezli jsme na kopec jako hovado nad Marjánkama. (Kousek před Dankenovo vyhlídkou)
16:27 Královský Kámen - pauzička, do cíle dnešního 2 km zbývá.
17:19 Kladská - hostinec. Objednali jsme si pití, odkadíme si a uvidíme co dál.
za 3 6 Míra se chlubí výkonem z WC
18:17 Kladská naučná stezka
18:23 Teta měla pravdu! Dřevěný chodník.
18:36 Naučná stezka. Zapsali jsme se do pamětních listů a vidíme na obrázku Klikvu Žoravinu. Nadmořská výška 813 m.nm.
19:45 Stále jdeme, hledáme vhodné místo k noclehu.
20:08 Stále žádné vhodné místo - svačinka. Mužstvo brblá
20:30 Výhled zřejmě na Dyleň. Mimoň brblá, ale vydrží.
Za chvíli jsme v kůlně, kde jsme dle plánů měli spát až zítra.
Přezouvání do sandál (Kuklič, Fredy a Marek ne)
Nohy bolí, únava stoupá, hmyz stále útočí, ale se vzdávající vzdáleností od rašelinišť je to lepší.
21:20 Jsme kousek od Rovné. Kája šel na průzkum kůlny. Snad ji najde a snad bude použitelná.
Co jsme šli s písničkou, šlo se lépe. Máme hlad, ale už ho nevnímáme.
Začíná se stmívat, nálada unavená.
21:30 Kája se vrátil, ale kůlnu nenašel škoda.
21:40 Našli jsme místo. Začíná příprava ku spánku a večeri. Doufám, že na nás dnes neskočí nějaká srna.
Zase jsem obrátil stránku navíc to je k vzteku!
21:40 Vzhledem k pozdnímu příchodu zase nedošlo na jehly.
22:33 Udělali jsme si buřty a jdeme spát. Dobrou!
- 7.7.2005
8:15 Všichni už vylezli. Mimoň rozdělal oheň, vaří se čaj.
Marek: „Bolí mě tam, kde bych to ani nečekal.“
V noci poprchávalo, teď svítí sluníčko. Těšíme se na Loket. N.D.
Míra se chce smočít v Ohři neboť má spařenou řiť (já taky).
Na Lokti bude pěkná, hodná, milá průvodkyně. Na tom jsme se shodli.
Do bažiny v noci nikdo nespádl.
9:27 Zabalili jsme, posnídali jsme, rozhýbali se a pujdem.
Vzali jsme 2 válejíci se PET lahve (Petr), čímž jsme vykonali dobrý skutek.
9:50 Zapláštěňkovali jsme - prší
Sandálníci Karel a Ondra se přezuli.
10:18 Pod stolcem 690 m.nm. Už jsme se rozešli.
10:39 Lobeské údolí Dobu jsme šli po silnici (na nohy nic moc) kolem Lobeského potoka.

- Rozhodli jsme se, že si v předloktí uděláme oběd.
- 11:12 Milíře 740 m.nm. Nejhorší je se rozejít. Tatranka, močení.
Cestou spatřeny otýpky z lesních kmínků.
- 11:50 Podešli jsme posvátnou horu Krudum (Chrudim). N.D.
- 11:56 Třídómí myslivna 615 m.nm. 5 min pauza, na Loket ještě 7,5 km
Mimoň: „Máte ještě někdo nějaký maso?“ Hejkal: „Mam salám.“
Mimoň: „Ty ho sežereš, vid?“
Hejkal: „No práci by mi to nedalo, ale kousek ti dam.“
Karel vypráví o žvýkačkách a kytáře. (Lepí je na kytaru - je to prase)
Petr: „Já už jsem dědek, Hejkale. Počkej za 5 let.“
Hejkal: „No mladší už nebudu.“
- 12:45 Na cestě malé záby, cca 0,5 cm
- 12:50 Nadlesí - bus zastávka 620 m.nm. Jezdí tady frajer na babetě
- 13:04 Cedul obce Dvory - opouštíme mapu (509 m.nm). Loket 3,5 km
- 13:45 Loket - les bukovej u potoka - zas prší.
- 14:08 Loket - hrad. Prší, ale máme koupenny lístky.
- 15:27 Vrchol věže na loketském hradě. N.D.
- 16:08 Prohlídka proběhla hladce, byla i legrace. Průvodkyně byla skutečně mladá.
Pozapomněli jsme i na bolest nohou. Nejvostřejší bylo útrpné právo (velmi sugestivní řev). Někteří borci si šli odkadit na hradní WC (Zdržujou).
Chlupáč: „To nám tam zase prohosподаřili čtvrt hodiny.“
- 16:16 Karel přišel ze záchoda. Klátí se, směje se a vypráví zážitky: „Je to tam super.
Tam člověk sedí a zespoda se vozejevá to útrpný právo.“
- 16:20 Vyrážíme
- 16:45 Nádraží - voda není (394 m.nm.)
- 17:00 Nabrali jsme vodu v hostinci. Míra fotí vlak
- 17:43 Našli jsme šikovné místo k táboření, teda k uvaření. Tábořit budeme dle poslední změny plánu u Mimoňe u chaty v Ošelině, nebo dojdeme až do tábora.
Uvaříme a zkusíme se vykoupat v Ohři.
- 18:32 Už jsme se vykoupali (Kuklič, Hejkal, Mimoň, Míra), někdo si jen smočil nohy (Fredy, Petr, Karel, Ondra). Kuklič: „Kdo se koupal?“ Fredy: „Já si umyl nohy, ale celýho ne.“ Karel hraje na kytáru.
- 19:33 Velký silniční most přes Ohři cca 4 km před Sokolovem
za 6 8 Okrajová část Sokolova Krásný výhled na továrnu. N.D.
- 20:03 Sokolov žst ještě 3 km.
- 20:40 Konec zelené značky - Sokolov žst.400 m.nm. N.D.
Poslední 3 km skrz Sokolov poměrně nuda. Po betonu nic moc. Kolem Ohře šlo se dobře.
- 20:51 Nádraží Marek: „To nebudem schopný dolézt do vlaku.“
Mimoň: „Hm, ...“
- 21:20 Jedem ve vlaku. Karel hraje gumu a jiné písničky. Nálada nebývale dobrá.
- 21:34 Cheb - přestoupili jsme.
- 22:08 Vlak se rozjel, průvodčí se blíží.
- 23:13 Ošelin - výstup se zdařil, Karel se i převlík.
- 23:56 Začátek zelené u soutoku Kosáku se Mží. N.D.
- 8.7.2005
- 1:17 Silnice N.D.
- 1:57 Jsme v táboře. Mnozí mají dost, ale mne jímá triumfální pocit vítězství a ostatní snad také, vždyť jsme pokořili celou zelenou v rekordním čase.

Plánované akce

Leden

- 20. 22. - Svárožná
- 27. - 29. - Tee - pee - starší

Únor

- 3. 5. - Roverské setkání - starší
- 11. - závěrečná ve skautských tanečních - starší
- 12. - výprava na Buben

Březen

- 10.-12. - Memoriál V.K. - starší
- 18. - Skautský bál - starší i mladší, kteří budou mít program odpoledne
- 24.-26. - Domaslav

Duben

- 8.4. - oslava 40. výročí založení oddílu.

Všechny termíny jsou pouze orientační. Bližší informace na schůzkách.

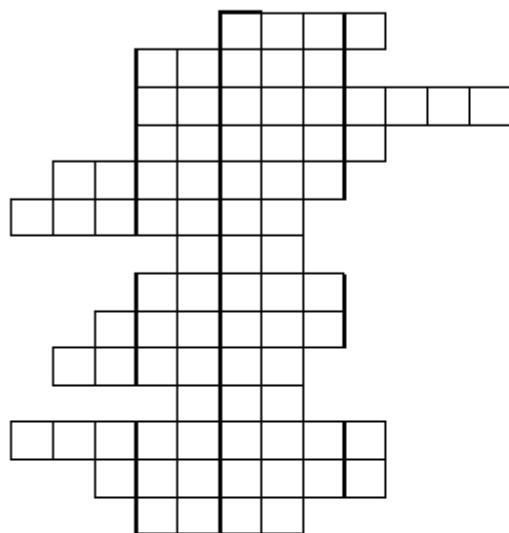

Poznáte odkud je tahle fotka?

Křížovka o hodnotné ceny

Správné znění tajenky odevzdávejte Kukličovi.

zranění
tajný kód
jáma u táborové kuchyně
druh učesu (odd. slang)
příjmení zakladatele Junáka
důležitá táborová budova
noční dravec
oddílový dlouhán
přítelkyně kompasu
barvení látek
Toužimská 20 (zkratka)
střelná zbraň na diabolky
obuv do mokra
rok založení oddílu

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801